

Decyzja Trybunału (izba właściwa w zakresie szczególnej procedury kontroli) z dnia 17 września 2018 r. o poddaniu szczególnej procedurze kontroli wyroku Sądu (izba ds. odwołań) wydanego w dniu 19 lipca 2018 r. w sprawie T-646/16 P, Simpson / Rada

(Sprawa C-542/18 RX)

(2018/C 427/17)

Język postępowania: angielski

Strony w postępowaniu przed Sądem:

Strona skarżąca: Erik Simpson (przedstawiciel: M. Velardo)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Kwestie będące przedmiotem szczególnej procedury kontroli

Szczególna procedura kontroli dotyczyć będzie zagadnienia, czy w szczególności w świetle ogólnej zasady pewności prawa wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 19 lipca 2018 r. Simpson/Rada (T-646/16 P, niepublikowany, EU:T:2018:493) narusza jedność lub spójność prawa Unii ze względu na to, że Sąd ten orzekł jako sąd odwoławczy, iż izba, która wydała postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej z dnia 24 czerwca 2016 r., Simpson/Rada (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136) obradowała w nieprawidłowym składzie z powodu uchybienia związanego z procedurą mianowania jednego z jej członków, co spowodowało naruszenie ustanowionej w art. 47 akapit drugi zdanie pierwsze Karty praw podstawowych Unii Europejskiej zasady sędziego powołanego zgodnie z prawem.

Szczególna procedura kontroli dotyczyć będzie w szczególności zagadnienia, czy podobnie jak akty, o których mowa w art. 277 TFUE, mianowanie sędziego może podlegać incydentalnej kontroli zgodności z prawem lub czy taka incydentalna kontrola zgodności z prawem jest – co do zasady lub po upływie określonego czasu – wykluczona lub ograniczona do niektórych rodzajów nieprawidłowości w celu zapewnienia pewności prawa i powagi rzeczy osądzonej.

Decyzja Trybunału (izba właściwa w zakresie szczególnej procedury kontroli) z dnia 17 września 2018 r. o poddaniu szczególnej procedurze kontroli wyroku Sądu (izba ds. odwołań) wydanego w dniu 19 lipca 2018 r. w sprawie T-693/16 P, HG/Komisja

(Sprawa C-543/18 RX)

(2018/C 427/18)

Język postępowania: francuski

Strony w postępowaniu przed Sądem:

Strona skarżąca: HG (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Kwestie będące przedmiotem szczególnej procedury kontroli

Szczególna procedura kontroli dotyczyć będzie zagadnienia, czy w szczególności w świetle ogólnej zasady pewności prawa wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 19 lipca 2018 r., HG/Komisja (T-693/16 P, niepublikowany, EU:T:2018:492), narusza jedność lub spójność prawa Unii ze względu na to, że Sąd ten orzekł jako sąd odwoławczy, iż izba, która wydała wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej z dnia 19 lipca 2016 r., HG/Komisja (F-149/15, EU:F:2016:155), obradowała w nieprawidłowym składzie z powodu uchybienia związanego z procedurą mianowania jednego z jej członków, co spowodowało naruszenie ustanowionej w art. 47 akapit drugi zdanie pierwsze Karty praw podstawowych Unii Europejskiej zasady sędziego powołanego zgodnie z prawem.

Szczególna procedura kontroli dotyczyć będzie w szczególności zagadnienia, czy podobnie jak akty, o których mowa w art. 277 TFUE, mianowanie sędziego może podlegać incydentalnej kontroli zgodności z prawem lub czy taka incydentalna kontrola zgodności z prawem jest – co do zasady lub po upływie określonego czasu – wykluczona lub ograniczona do niektórych rodzajów nieprawidłowości w celu zapewnienia pewności prawa i powagi rzeczy osądzonej.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Austria) w dniu 23 sierpnia 2018 r. – FN i in.

(Sprawa C-546/18)

(2018/C 427/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: FN, GM, Adler Real Estate AG, HL, Petrus Advisers LLP

Druga strona postępowania: Übernahmekommission

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 i 17 dyrektywy 2004/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ofert przejęcia ⁽¹⁾ – odczytywane w świetle zasady skuteczności prawa Unii – stoją na przeszkodzie wykładni, zgodnie z którą ostatecznej decyzji organu nadzoru przewidzianego w art. 4 dyrektywy 2004/25/WE, stwierdzającej naruszenie przez osobę przepisów krajowych wydanych w celu dokonania transpozycji dyrektywy 2004/25/WE, nie przysługuje moc wiążąca w ramach prowadzonego następnie przez ten organ nadzoru postępowania karno-administracyjnego wobec tej samej osoby, w związku z czym osoba ta ma ponownie do dyspozycji wszelkie zarzuty faktyczne i prawne oraz środki dowodowe, aby zakwestionować naruszenie prawa stwierdzone już w ostatecznej decyzji?
- 2) Czy art. 4 i 17 dyrektywy 2004/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ofert przejęcia – odczytywane w świetle zasady skuteczności prawa Unii – stoją na przeszkodzie wykładni, zgodnie z którą ostatecznej decyzji organu nadzoru przewidzianego w art. 4 dyrektywy 2004/25/WE, stwierdzającej naruszenie przez osobę prawną przepisów krajowych wydanych w celu dokonania transpozycji dyrektywy 2004/25/WE, nie przysługuje moc wiążąca w ramach prowadzonego następnie przez ten organ nadzoru postępowania karno-administracyjnego wobec organu uprawnionego do reprezentacji tej osoby prawnej, w związku z czym osoba ta (organ) ma ponownie do dyspozycji wszelkie zarzuty faktyczne i prawne oraz środki dowodowe, aby zakwestionować naruszenie prawa stwierdzone już w ostatecznej decyzji?
- 3) W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie 1:

Czy art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie praktyce krajowej, zgodnie z którą ostatecznej decyzji organu nadzoru przewidzianego w art. 4 dyrektywy 2004/25/WE, stwierdzającej naruszenie przez osobę przepisów krajowych wydanych w celu dokonania transpozycji dyrektywy 2004/25/WE, przysługuje moc wiążąca w ramach prowadzonego następnie przez ten organ nadzoru postępowania karno-administracyjnego wobec tej samej osoby, tak [Or. 3] że osoba ta nie może kwestionować pod względem faktycznym i prawnym stwierdzonego już prawomocnie naruszenia prawa?